

Aj keď nevedomky, prevažná väčšina ľudí sa venovala svojim koníčkom, alebo vykonávali rôzne remeslá. Počas dlhých zimných večerov sa ženy venovali ručným prácam.

Vyšívanie a háčkovanie

Ženy i mladé dievčatá chystali výbavu, v ktorej nesmeli chýbať rukávce, vankúše, ručníky, uteráky, obrusy, nástenky zdobené krásnymi, bohatými a pestrými vyšívanými a háčkovanými vzormi. Dievča sa hodnotilo i podľa toho, či si oblečenie zhotovilo samo, alebo jej ho urobil niekto z dediny.

Tkáčstvo a výroba odevov

{phocagallery
view=category|categoryid=54|imageid=148|detail=0|displayname=1|displaydetail=1|displaydownload=1|float=left|imageshadow=shadow1}Niel
en výbavu, ale aj odev si ľudia zhotovovali sami. Materiál získali z konopí, ktoré pestovali na svojich poliach. Spracovanie konopí si

vyžadovalo zručnosť. Po žatve sa vytrhali, poviazali do snopov a zaniesli sa do močidiel na Rakytie alebo ku kaštieľu. Keď vybeleli, sušili sa na slnku. Vysušené sa trepali na trlici. Oddelilo sa pazderie od vlákna, ktoré vyčesali železnicou. Vlákna upevnili na praslicu a priadli z nich nite na vretene. Neskôr na pradenie používali kolovraty. Napradené nite sa navíjali na motovidlo. Nite sa počítali. 60 nití tvorilo jedno pasmo, 20 pasmov tvorilo pradené. Pradená sa zvárili, aby boli nite biele. Po vysušení sa snovali na *snu valách*.

Z nasnovaných nití sa urobil vrkoč. Z ďalších pradien sa robili kľbá. Z nich sa nite súkali na cievky, ktoré sa kládli do člunku. Nie každá žena dokázala založiť osnovu na návoj, navliecť nite cez brdo a nitelnice, aby sa mohlo tkať domáce plátno alebo koberce na krosnách.

Z natkaného plátna šili ženy v zime oblečenie i bielizeň, plachty, periny, uteráky, košele, rukávce, ovršníky, gate, zástery, haleny.

Muži pletli z ovčej vlny pančuchy, ktoré nosili v bačkorách. V zime opravovali poľnohospodárske náradie. Robili poriská do motýk a puciek, opravovali kosiská, strúhali zuby do hrabiel', opravovali *griefi* a iné časti voza, vystruhovali kuchynské náradie. Z vrby

pletli koše a *ošietki*

Okrem týchto prác, ktoré sa vykonávali takmer v každom dome, sa v obci usadilo aj niekoľko remeselníkov.

Kováčstvo

Bolo najstarším remeslom v obci. Obec vlastnila obecný dom. V ňom býval kováč. Na opačnej strane cesty bola kováčska dielňa, vyhňa. Za byt a vyhňu platil kováč obci nájom.

Zhotovoval kovové súčiastky na voz, ostril lemeše na pluh, vyrábal podkovy a pribíjal ich koňom alebo volom na kopytá. Vyrábal brány na bránenie polí, pluhy a rôzne predmety pre domácnosť. V dielni mal ohnisko, v ňom páliť drevené alebo kamenné uhlie. Pomocou mečov rozfúkal oheň, do ktorého vložil železo. Keď sa rozžeravilo, kladivom formoval na nákové rôzne súčiastky. Posledným obecným kováčom v dedine bol Štefan Dodok. Vlastnú vyhňu mal aj Štefan Havran.

Kolárstvo

Vyučený kolár vyrábal z dreva kolesá a iné drevené súčiastky na vozy, drevené brány na bránenie polí, valce na valcovanie pôdy a rôzne

drobné drevené predmety. Kolári v dedine boli dvaja, Július Švarc a Jozef Grohmann. Obaja mali vlastné dielne.

Stolárstvo

Stolári vyrábali z dreva okná a dvere. Sami ich farbili a zasklievali. Vyrábali i bytové zariadenie, stoly, stoličky, lavice, skrine, posteľe, kredence, a iné drobnosti potrebné v domácnosti. V obci pôsobili stolári Ján Géci a Jozef

Belica. Po vojne sa stolárstvu venovali Cyril Pavkov a Fran tišek Horvát.

Obuvníctvo

Obuvníci vyrábali obuv z kože. Zhotovovali ju ručne. Na zošívanie používali šijací stroj na pohon nohou. Vyrábali čižmy, topánky, sandále a pantofle. Obuvníkmi v obci boli Rudolf Kováč a Július Just. Po založení JRD v obci sa znížil

stav koní, pôda sa obrábala strojmi. Kováčstvo a kolárstvo sa postupne vytratilo. S rozvojom priemyselnej výroby zaniklo i obuvníctvo.

Pekárstvo

Až do druhej svetovej vojny sa chlieb piekol doma v peci. Upieklo sa štyri až päť chlebov, obyčajne raz do týždňa. Po

vojne si ľudia obnovili vypálené domy, ale v mnohých z nich si už pece nepostavili. V priestoroch obchodu si vzal do prenájmu dve miestnosti pekár Jozef Volárik z Uheriec. Dal v nich postaviť pekárenskú pec a od 1. septembra 1947 si nosili ženy upiecť chlieb k nemu. Od 1. februára 1949 prevzal pekárňu Jozef

Zelina. Okrem chleba piekol i koláče, vyrábal a predával aj zmrzlinu. V roku 1959 pečenie chleba v pekárni zaniklo.

Posledným pekárom bol Jozef Topfer z Jelenca.

Niektoré ženy piekli chlieb doma, alebo ho kupovali v predajni potravín.

Text z monografie Skýcov 1298 - 2008 od Mgr. Heleny Juríkovej